

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

X. ÉVFOLYAM 8-9. SZÁM – 2016. SZEPTEMBER 4.

... és azután ...

A házasságkötés szent szertartása után az akkor már jogszerűen ifjú házastársaknak mondható fiatalok elindulnak az esküvői oltártól – a „szokásoknak megfelelően” útjukon hol a jelenlévők rizsát szórnak, hol fehér ruhás kislányok virágszirmokat. – Fogadják a gratulációkat és mindenki indul az önfeledt mulatozás színhelyére. – Ezt követi a szintén „szokásos” nászút, vagy ahogyan néhány helyen mondják: következnek a „mézes hetek.” – Kevesen gondolnak közben arra, hogy amikor mindezek elmúlnak, az ifjú házások számára milyen nehéz időszak kezdődik. – Ekkor kell ugyanis kölcsönösen megvalósítani mindazt, ami addig csak elgondolás volt. Amiről jobb esetben beszéltek, tervezgettek. Ekkor kell megvalósítani minden szót, minden gondolatot, ami a közös életüket jelenti. Ekkor kell a valóságban gyakorolni az eskü szavai szerint, hogy „*Téged szeretlek!*” – Ekkor kell igazi értelmet adni ennek a kifejezésnek: **szerelek!** – Ekkor kell bebizonyítani, hogy az nem csupán szép szó, sokszor emlegetett kifejezés, aminek a valósághoz esetleg nem sok köze van. – Ekkor kell aszerint gondolkozni, beszélni, cselekedni, hogy „*az igazi szeretet soha nem a magáét keresi, hanem mindig a Másikét!*” – Ekkor kell „bizonyítani”, hogy akár áldozatok árán is szeretni akarják egymást, ami már nem egyszerű érzelem, nem vonzalom, nem fellángolás, hanem **hitvesi szeretet**. – Mindez abban nyilvánul meg, hogy a sírig tart! – Az eskü is így szól: „*el nem hagyjak! Semmiféle bajban – mindhalálig!*” – Ennek értelmében kell megvalósítani, hogy „*egymásért élünk!*” – Ekkor kell „bizonyítani”, hogy úgy akarnak boldogok lenni, hogy a Másikat akarják boldoggá tenni. Mostantól kell, hogy természetes legyen: „*az Ő öröme az én örömöm!*” és hogy akkor tudok örülni, ha Őt örülni látom! – Ekkor kell bebizonyítani, hogy komoly szándékkal kötötték meg házasságukat – úgy, ahogyan az Úr Jézus tanította: egy férfi és egy nő kapcsolatuként; sírig tartó hűségben! – Ekkor kell bebizonyítani, hogy a Másikat tiszteli és szereti, míg a halál el nem választja Őket egymástól. – Ekkortól kell azon komolyan „fáradozni”, hogy igazi családdá váljanak – ahol szülőkké válnak, ápolják a lelki egységet, az összhangot. Ahol a mindennapok eseményeiben sem veszíti el igazi fényét a jó és a jóhoz

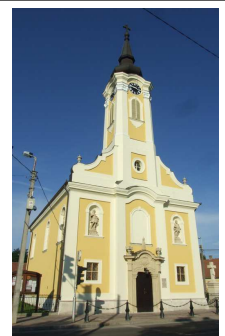
való ragaszkodás, ahol az egységet nem az jelenti, hogy valamiféle láthatatlan erő tartja össze a közösséget, de az már „nem az igazi.” – Ahol a család fogalma egyet jelent a szentély fogalmával, ahol következetesen dicsőítik Istent; ahol nem feledkeznek meg minden jónak a Forrásáról, az Istenről! – Ahol az imádság nem ismeretlen fogalom, ahol ha szenvedés jön, nem jelent kétségbeesést, mert van Valaki, Akibe bízhatnak. – Ahol a közösség minden tagja természetes, hogy tartozik egy nagy közösséghez is, Krisztus Egyházához – nemcsak papíron! Ahol nemcsak az a fontos, hogy legyen saját ház vagy lakás, természetesen az sem mellékes; legyen gyerekszoba – természetesen nem baj, ha van; legyen jól felszerelt élet; az sem baj, ha van – különösen, ha keményen „megdolgoznak” érte, hanem ismerjék és éljék a „házi áldás” minden betűjét: „*hol hit, ott szeretet; hol szeretet, ott béke; hol béke, ott áldás; hol áldás, ott Isten; hol Isten, ott semmi szükség nincsen!*” – A családi szentélyben kell „felüldülést” nyerni a mindennapok próbatételei közben! Ez a szentély nem arra való, hogy olyan dolgok is történhetnek, amik semmikor mások és sehol máshol nem. – Olyan szentély kell, hogy legyen, ahol mindenki megtanulja és gyakorolja a nemes dolgokat, ahol minden jónak van értéke és értelme, ahol minden probléma végső soron lelki gyümölcsöket terem; ahol a jónak nincs ellenértéke és nem aszerint történik, megéri-e! – Ahol természetes, hogy tesszük a jót – akár viszonzás nélkül is – és nem csak egyik-másik tagja közösségünknek, hanem egyértelműen mindenki. Ahol az irodalomból ismerős kifejezés: „*egy mindenkiért – mindenki egyért!*” a legnemesebb értelemben valósul meg! Nem lehet teljes értékű a felsorolásunk, de már ennyi is jelzi, hogy nem csekély dolgokról van szó – egy életre szóló programról, ami elkezdődik, de nem szabad, hogy valaha is befejeződjék! – „Kitartson” akkor is, amikor már „lelassulnak” a mozdulatok, amikor már „semmi sem a régi” – akkor is meglegyen, hogy egymást segítő társak; gyermekeikért, unokáikért imádkozók és ahol csak lehet, és amiben csak lehet segítők! – Legyenek a házasságok Isten tetszésére – ezért imádkozunk és kérjük Isten áldását! –

Pekker Imre plébános

„Lépjetek be kapuin hálaénekekkel, előudvarába dicsőítő énekkel!
Adjatok hálát és áldjátok nevét, mert jó az Úr,
irgalma örökké megmarad, és hűsége nemzedékről nemzedékre.”
(Zsolt. 100., 4-5)

**Templombúcsúknak ünnepén,
2016 szeptember 18-án, 10 órakor
Dr. Székely János,
az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke
ünnepélyes szentmise keretében megáldja megújult
templomunkat.**

Évközi 14. Vasárnap – 2016. Július 03. - Az Úr Jézus Krisztus mondanivalóját a mai alkalommal az aratás mozzanatával üzeni nekünk. – Az aratás a legnehezebb munkák közé tartozik, ugyanakkor elengedhetetlenül szükséges az életben maradáshoz, s mintha ezzel is jelezni akarná az Ő megbízatásának fontosságát, ugyanakkor „nehézségét” is. – Egyébként nagy és szent titok „kötődik” az aratás mozzanatához, hiszen ma ünnepejük a Szűzanya látogatását rokonánál, Erzsébetnél, ahová segíteni megy – ezt az ünnepet pedig „sarlós Boldogasszony” néven ismerjük. – A Szűzanya szolgáló szeretete is áldozatokkal járt, de szükséges volt – nyomában azonban az öröm és Isten megdicsőülése, megdicsőítése járt. – Az Úr Jézus gondolatmenete nem csupán az aratás munkálatainál „állapodik” meg, hanem el akar vezetni oda, ahol a szükséges ember így imádkozik a Zsoltárossal: „minden föld Istent dicsérje; jöjjetek és lássátok Isten műveit” csodálatos, amit az emberért végbevitt!” – Ezeket átgondolva, nem tehetünk mást, mint így imádkozunk szentmisénk bevezető imádságával: „jóságodról elmélkedünk, Istenünk templomd belsejében!” – Azzal az érzéssel imádkozunk és hálálkodunk, hogy ebben benne legyen annak tudata is, nem feledjük az Úr Jézus jóságát, Aki nehézségek árán is gondoskodni akar övéiről, rólunk, de az egész teremtett világról. „A Teremtés Könyvének 10. fejezetében olvasható, hogy a föld népeinek száma 72. Jézus azért választott 72 tanítványt, hogy ezzel is jelezze: az Ő küldetése és tanítása minden népek szől.” – Azoknak is, akik nem fogadják be Őt, mint ma egy hete olvashattuk, a szamaritánusok; azoknak is, akik úgy fogadják az Ő követőit, mint a farkasok a bárányt; azoknak is, akik nem látják szívesen az Ő küldötteit. – Az Ő gondoskodása – bár hasonlatát az aratásról veszi, nem anyagi természetű. Bizonyára erre utal az a mondat: „ne vigyetek magatokkal se erszényt, se tarisznyát, se sarut!” – Bizonyára erre utal amit a visszatérő tanítványoknak mond, amikor, mint mondták: „Uram... a Te nevedre még a gonosz lelkek is engedelmesskedtek nekünk!” „ne annak örüljete, hogy a gonosz lelkek is engedelmesskedtek nektek! Inkább annak örüljete, hogy nevetek föl van írva a mennyben!” – Az Úr Jézus az Ő egyetemes tevékenységével azt akarja, hogy minden emberhez elérkezzen az Ő békéje, hogy megvalósuljon: „Békesség e háznak!” – Az Ő szellemes küldetése is, megbízottainak küldetése is csodálatosan szép, ugyanakkor rendkívül nehéz is, hiszen a mindenkor ember önzésre hajló szívbe kell „elültetni” egy isteni világot, előkészítve ezzel az Úr Jézus önzetlen befogadását. – Határtalanul szép és csodálatos megbízatást kell teljesíteni, ezért kérjük is Őt, az aratás Urát, segítsen bennünket, papokat, híveket egyaránt, hogy „élni tudjunk határtalan szeretete ajándékaival... üdvösségszerző javaival!” – az Ő Evangéliumának, Örömhírének megfelelően akkor is, ha nehéz, akkor is, ha emberi természetünk másfelé „húz”; őszintén óhajtván Szent Pál gondolatai szerint: „Szívetekbe uralkodjék Krisztus békéje; Krisztus tanítása töltsön el titeket gazdagon!” (Kol. 3,15-16)

Évközi 15. Vasárnap – 2016. Július 10. - Évről-évre mondogatjuk, de lehet, hogy még gyakrabban is a 16. Zsoltár szavai szerint: „Igazságban lépek színed elé (Uram)!” – Azonban magunk is érezzük, hogy ezek csak szavak mindaddig, amíg szavak nélkül is bárki (meg) láthatja tetteinkből, hogy ez csakugyan így van. – Nagyon hasonlít ez ahhoz a „helyzethez”, amiről az Evangélium beszél. Abban ugyanis az irgalmas szamaritánus története szerepel, aminek a lényege a Főparancs, amit a választott nép minden tagjának „hivatalból” ismernie kellett. Meglehet, magát a szöveget hibátlanul el is tudták mondani (a legtöbben), amikor azonban a gyakorlatban mindennek látszódnia kellett volna, már semmi sem volt olyan „magától értetődő.” – A szöveg-felmondással kezdettől fogva nem kellett sokat „bajlódni”, hiszen már Mózes 5. könyvében szerepel, hogy „ez a törvény, amelyet ma adok neked, nem túlságosan nehéz és nem elérhetetlen számodra...” – szavakkal mi is, mint bárki csatlakozhat a szentjánosi gondolathoz: „Uram, tanításod lélek és élet, örök életet adó igéd vannak!” – a szavaknak azonban csak annyi értéke van, amennyi „fedezete” van a mögötte álló cselekedeteknek! – Igaz, hogy valahonnan „ki kell indulni” és legalább meg kell közelíteni azokat a gondolatokat, amiket Szent Pál a kolosszei híveknek így mond: „Ő (Jézus Krisztus a testnek, az Egyháznak a Feje. Ő a kezdet, az Elsőszülött a halottak közül, hogy Ővé legyen az elsőség mindenben!” - Nem valaki vagy valami másé, csakhogy megvalósuljon, ami már a 18. Zsoltárban így szerepel: „az Úr végzése igaz, megvidámítja a szívet; értékebb az aranyból és a legdrágább drágakőnél; édesebb a méznel, az csorduló lépesméznél!” – Különbön akár saját magunkat is áltatjuk, ha azt hisszük, hogy elég beszélni a jóról. – Az Evangéliumban szereplő törvénytudó is kifogástalanul el tudta mondani, mit tudott a törvényből kiolvasni – mégis rászorult arra, hogy az Úr Jézus magyarázzon neki és ehhez még hozzátegye: „menj és te is hasonlóképpen cselekedjél!” – úgy, mint a megvetett, kirekesztett szamaritánus! – Biztos, hogy a levita és a zsidó-pap is látta azt, amit a szamaritánus látott, biztos, hogy ők is ismerték a törvényt: („szeresd) felebarátodat, mint saját magadat!” – azonban az ő esetükben volt, ami „föliült” mindezt és elmaradt a lényeg – a szamaritánus pedig cselekedett. – Prohászka Ottokár püspök atya így ír: „senkinek sincs szüksége sok tudományra, sem könyvtárakra, hogy jó ember legyen... aki ugyanis szeret (és szeretetből cselekszik), az magában hordja a törvénykönyvet és érzi, hogy mit kell tennie” – szeretek tehát és ezáltal leszek jó ember, s minél több türelemmel és önzetlenebbül szeretek, annál jobb ember leszek, s jobban hasonlítok az Úrhoz, Aki szeretett és elviselt engem, hálátlan bűnöst!” – A szamaritánus példája abban is figyelemreméltó, hogy nem mérlegelt, „mibe kerül” minden neki, segítette, mert segíteni kellett és ezáltal példaképpé lett, méltó arra, hogy mindenki számára – számomra is - azt a lehelyesebb következtetést vonjam le: „te is hasonlóképpen cselekedjél!”

Évközi 16. Vasárnap – 2016. Július 17. - Mai elmélkedésünkben így gondolkozunk: „ a szentmisében Jézussal találkoznak. Tanít minket igéje által és táplál az élet kenyérével, hogy ezáltal életünk és minél bőségesebb életünk legyen.” – Mindezeket nagyon tudatosítanunk kell magunkban, hogy nagy tévedésbe ne essünk. A hitetlen ember számára sok minden nem „probléma”, hiszen egyáltalán nem érdekli, hogy mikkor és hogyan gondolkozik, beszél és cselekszik helyesen – a hívő ember számára viszont egyáltalán nem mindegy, hogy hogyan történnek életének eseményei. A hitetlen ember - még, ha önmagát nem gondolja is hitetlennek, akkor is szavai és cselekedetei erről „tanúskodnak:” csak arra gondol és azért cselekszik, hogy önmagának megfeleljen, ugyanakkor nem törődik azzal, hogy mi a helyes. – Eközben nehezen lehet észrevenni, hogy a jóságos Isten mennyi jótéményét „élvezzük” testiekben, lelkieken egyaránt. – Ezek nyomán joggal merül fel a gondolat, méltó feleletet kell adnunk ezekért és a lehelyesebb, ha szívőből csatlakozunk a szentmise könyörgéséhez: „Urunk, Istenünk, könyörülj népeden és add... hogy állandó éberséggel teljesítsük parancsaidat!” – Ezek az isteni parancsok viszont készséget várnak el tőlünk – mind testi, mind lelki értelemben. – Valamit megéreztek őseink, akik már évszázadokkal ezelőtt így imádkoztak: „Tehozzád kiáltok, édes Istenem és minden munkámat Néked szentelem; mert Te engemet munkára szántál, ép testben arra formáltál! – Adj erőt, épséget, Uram azoknak, akik szent Nevedben híven dolgoznak, hogy vidám kedvvel munkálkodhassunk, s munkánkkal Téged áldhassunk!...” – Ezek a fölülmúlhatatlan dolgok nem lehetnek véletlenek az emberek életében – minden jó-cselekedetnek a „mozgatói” ezek. - Ezek jutnak eszünkbe, amikor a mai Szent szövegeket olvassuk. Ez látszódnak az Olvasmányban, amikor Ábrahám vendégszeretetéről hallunk; ezt olvashatjuk ki a Szentleckében, amikor Szent Pál gondolatai szerint: „Őt hirdetjük, amikor intünk és a teljes bölcsesség birtokában tanítunk mindenkit, hogy minden embert tökéletesse tegyünk Jézus Krisztusban!” – Ezt látjuk az Evangéliumban is, amikor Jézust vendégül látják. – Látszólag „kiélezett” a helyzet, valójában csak arról van szó, hogy mindent meg kell tölteni őszinté, lelki tartalommal. – Az Úr nem azt mondja, hogy Márta rosszat cselekszik, de azt burkoltan ugyan, de félreérthetetlenül kimondja, a testi cselekedetek értékét kimondhatatlanul növeli, ha lelki értékek is együtt járnak velük. – Biztos, hogy a végtelenül jóságos Isten nem véletlenül teremtette a világba a sok lehetőséget, és nem véletlenül adott az embereknek alkalmat arra, hogy „munkatársai” legyenek – mindenre rendelt szakembereket önmaguk és az egész világ javára. – Amikor tehát az ember ezt jól használja, akkor cselekszik helyesen- akkor tudja „gazdagítani Isten csodálatos világát. – Ellenkező esetben nemcsak az „becsapja”, méltatlan cselekedetivel Isten dicsőségét sem szolgálja és másoknak is csak kárára lesz. – Csak az Úr Jézus tanítása segíthet el ahhoz, hogy bonyolult és egyre bonyolultabb világunkban helyesen gondolkodjunk és cselekedjünk. – Kiindulásképpen vegyük komolyan Szent Lukács gondolatait: „Boldogok, akik jó szívvel fogadják Isten igéjét és állhatatosságukkal gyümölcsöt teremnek!”

Évközi 17. Vasárnap – 2016. Július 24. - Bevezetőnkben így olvassuk: „az életnek nagy ajándéka, ha valaki egy jó barát, megértő szíve, segítő testvére talál. - Mennyei Atyánk (ennél sokkal) több: Isten a mi Atyánk...!” – Amint földi vonatkozásban egy jó barátunk azt is elmondjuk, arról is beszélünk vele, amit és amiről mással ugyanezt a világrét sem tennénk, úgy kell lennünk az Istennel is! – Neki őszintén elmondhatjuk, még, ha tudjuk, hogy Ő nélkülünk is ismeri cselekedeteinket, azok „hátterét”, „mozgató rugóját”, hogy a mi életünkben „semmi sem szent, semmi sem állandó...” - Még azokban a dolgokban is nagyon „gyarlók vagyunk”, amikről nyugodtabb pillanatainkban jól tudjuk, hogy nem jelentenek sokat; adott esetben szinte semmit, mégis ragaszkodunk hozzájuk. – Ilyenek a mulandó javak, ahogyan szentmisénk könyörgése mondja; mindenki tudja, hogy adott esetben hiába ragaszkodunk hozzájuk, mégis sokszor élünk-halunk értük, mint-ha elfelejténénk, amit már a Költő is kimondott (nem vallásos alapon): „mi az, mi embert boldogá tethet? Kincs? Hír? Gyönyör? – Lehet bár, mint özőn, a telhetetlen elmerülhet benne s nem fogja tudni, hogy van szív-öröm!” – Ennél többet mond nekünk, kell, hogy többet mondjon a jóságos Jézus: „ne gyűjtsetek olyan kincseket, amiket a tolvajok ellophatnak, amiket a moly elrág, amiket a rozsdá megemészti!” – Kell tudnunk nap,mint nap lelkiekben is, Istenben gazdagodni! – Ahogyan szentmisénk könyörgése mondja, meg kell tanulnunk, hogy „úgy használjuk a mulandó javakat, hogy szívünk már most a maradandókhöz ragaszkodjék!” – Legyen előttünk az egy héttel korábban történt vendégség Lázár és családja házában! Az Úr Jézus akkor azt mondta Máriáról, hogy amikor vállalta Jézus közelségét, vállalta, hogy hallgassa Őt és tanuljon Tőle, akkor „a jobbik részt választotta. Nem is veszíti el soha!” – Valójában illő és szükséges volt a sürgés-forgás is „felvállalni”, de az elmúlt – a vendégség befeje-

(Folytatás a(z) 3. oldalon)

zódásával – az örökkévalóságban már nem vendégszolgálatként „foglalkozunk”, az isten-közelség kitüntetett ajándéka azonban ott is megmarad; örökké megmarad! – A mostani tanítás lényege éppen az, hogy megtanuljuk a lényegét: „a hívő ember minden igaz ügyben bizalommal fordulhat Istenhez...” – ez történt az Olvasmányban, amikor Ábrahám az igazakért könyörgött; lényegében erről beszél a Szentlecke is, amikor a fogadott fiúság ajándékáról szól és arról a csodálatos pillanatról, amikor ezt a szent keresztben bárki megkaphatja, és erről beszél az Evangélium is, amikor „Jézus imádkozni tanítja apostolait.” – Tanításának lényege: „a legfontosabb az, hogy őszinte, gyermeki bizalommal forduljunk Mennyei Atyánkhoz!” – Ezáltal fejezzük ki azt, hogy tudjuk, kell az embernek a mindennapi élethez szükséges sok földi adomány is – ne feledjük, az is Isten ajándéka – de „de az embernek nemcsak testi, hanem lelki táplálékra is szüksége van!” – A lelkiek kezdete, hogy nem „idegen számunkra”, hogy Isten kegyelmének „erejével megszentelje földi életünket!” – Az imádság, a jócselekedetek, a jóért való küzdelem, a harc a rossz ellen mind-mind része legyen isten-kapcsolatunknak, hogy mindezekre: „hibből, reményből és szeretetből fakadó imádságunkra” és életünkre válaszolhasson az Úr!

Évközi 18. Vasárnap – 2016. Július 31. - Sokat segít a mai üzenetek értékeléséhez, ha komolyan végiggondoljuk a 89. Zsoltár szavait: Taníts meg számot vetni napjaink sorával, hogy bölcsességre neveljük szívünket...! – Hozzávéhetjük még azt a Zsoltárrészt is, miszerint: „a Te szemedben ezer év, akár a tegnapi nap, úgy tűnik tova, mint egy órállás éjszaka...” – Így áll össze egy komoly kép a valóságról, ami kell, hogy nemcsak bölcsességre, hanem övatosságra is inti az embert, hiszen valóság az, hogy „minden hiábavalóság”, ahogyan az Olvasmányban elénk adja Prédikátor könyve. – Itt láthatjuk a ma egy hete idézett Költő gondolatainak gondviselés-szerű üzenetét. Ebben a nem ma élő Költő megfogalmazza az örök emberi vágyakozást a kincs, az érvényesülés és a gyönyör iránt, ami még Szerinte is, ha egyáltalán megszerezhető valaki számára, nem lehet igazi öröm, mert ahogyan egy másik nagy Költő mondja (szintén nem vallásos meg gondolás alapján): „eliramlik az élet...” és ehhez már komolyan hozzátehetjük az Úr Jézus figyelmeztető mondását: „kié lesz, amit gyűjtöttél?” – Az biztos, hogy a földi értékek a földön túli életben nem jelentenek „előnyt”, hacsak nem gyűjtöttünk általuk lelki kincseket, mint például az anyagiakkal történő jócselekedetek. – Gondoljunk arra sok nagylelkű szentre, akik pontosan azzal lettek nagyok, hogy javaikat „eszköznek tekintették, hogy általuk Istenben gazdagodjanak.” – Gazdagon is lehet Istennek tetsző jót tenni és szegényen is lehet hibába keveredni. A gazdagodás lehetősége nem mindenkinek adatik meg, de akinek megadatik, tehet vele sok-sok jót, bizonyítva, hogy lehetséges az égiekre figyelni, illetve a „régibb embert szokásaival együtt.” – Ebben a tekintetben mindenkinek van esélye, hiszen, amint Szent Pál mondja: „itt már nincs görög vagy zsidó, körülmélet vagy körülméletlen, barbár vagy szittyá, szolga vagy szabad, hanem Krisztus a minden, és Ő van mindenben!” – Ezek a gondolatok „idegenül” hangzanak olyan korban, amikor a birtoklási vágy az általános. – Nagyon is jól megfigyelhető már kisgyermek korban az „enyém!” magatartás; felnőt korban pedig az „megérdemlem!” vagy a „megdolgoztam érte!” – Nehezen értelmezhető ilyenkor a jézusi gondolkodás, miszerint: „() felhívja figyelmünket a reánk leselkedő veszedelmekre: így pl. a kapzsiságra és az anyagiasságra. Ez ugyanis megkeményítheti az ember szívét... és nem egyszer érzéketlenné teszi az isteni dolgok iránt.” – Ilyenkor nehezen hallható meg és még nehezebben értelmezhető: „Mid van, amit nem kaptál?”, mint ahogyan az is, hogy „vigyázzatok, őrizkedjétek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonban való bővelkedéstől függ az ember élete!” – Pedig az az Úr Jézus mondja, Aki érettünk szegénnyé lett, hogy **mi** gazdagodjunk általa. – Igaz ez a gazdagodás nem feltétlenül olyan mértékben mérhető, ahogyan azt általában gondoljuk, de mindenképpen úgy hangzik, mint a legvadabb vihar idején a szelíd harangszó. – Ez a megbékélést hirdeti, az pedig minden körülmények között a leghelyesebb emberi gondolkodást és magatartást legyen valaki szegény vagy gazdag.

Évközi 19. Vasárnap – Augusztus 07. - Egyszer egyik ismerősöm elmondta azt, amit minden autóvezető úgy is tud, csak nem tudatosítja magában, hogy vannak pillanatok, amikor az „egész ember”: kezei, lábai, szemei, fülei egy időben más és más feladatokat végez. Mindezt „csupán” azért, hogy balesetmentes legyen a közlekedése. – Néha még mindez az embernek fel sem tűnik, de mindazok, akik naponta gépjárművet vezetnek, ugyanezeket állandóan így kell, hogy tegyék. – Jól is van ez így, hiszen egyáltalán nem mindegy, hogy a magunk és mások testi épsége hogyan alakul. – Ezen az eseményen keresztül láthatjuk, hogy az odafigyelés, az éberség elengedhetetlen. – Mindezek azonban, bár a mindennapok eseményeiben nem mellékesek, mégis, ha súlyos következményekkel járnak is, egy idő után „napirendre térünk” felettük. ... Sokkal fontosabb legyen számunkra az az odafigyelés, amit azért teszünk, hogy kifejezzük a lelki dolgok iránti készségünket! – Ezek által tudjuk megvalósítani, hogy tudunk róla és számunkra egyáltalán nem mindegy „a fogadott fiúság lelkülete, hogy a megígért örökséget elnyerjük!” – Vannak esetek, amikor az ember nagyon is odafigyel az eseményekre, mert úgymond fontos számára, amiről szó van. Így volt ez az Olvasmányban szereplő események alkalmával is, amikor a Bölcsesség Könyve tanúsága szerint: „az Egyiptomból való kivonulás éjszakája nem érte váratlanul atyáinkat, mert hitték, Uram, a Te esküvel megerősített ígéreteidnek. Bizalommal várta néped az igazak szabadulását...” – Ugyanezt látjuk a választott nép ősatyjának, Ábrahámnak esetében is, amikor nagy hittel és bizakodással rábízta magát Istenre, és a reménytelenség ellenére is abban a biztos tudatban vállalta azt a nehézségeket is, hogy van értelme, „mert hűségnek tartotta Azt, Aki az ígéretet tette...” – Így legyen ez most is, amikor „Jézus virrasztásra szólítja fel övét!” és ez a felszólítás sokszor erőfeszítéseket is jelent! – A lelkiismeretességét jelentse ez számunkra, aminek értelmében igaz és őszinte szívvel tesszük mindazt, amire képesek vagyunk – abban a biztos tudatban, hogy ennél többet a jó Isten nem is kíván senkitől. – Legyen a jelszavunk: „megteszem, ami tőlem telik! Nem többet, de nem is kevesebbet!” – Az Evangélium szép, költői kifejezése a égő mécsesről, legyen biztatónk a készségre! – Nem arról van szó, hogy ne aludjunk és ne pihenjünk, mert az is az Isten szándéka ellenére volna – Ő ugyanis nem véletlenül alkotta az éjszakát, amikor az emberi test „új erőt gyűjt” a további nemes feladatok végzéséhez, de arról igen, hogy „akár eszünk, akár iszunk, akármi más teszünk, tegyünk mindent Isten dicsőségére!” – Ezek által lehetünk életünk minden pillanatának jó gazdái, akik nem engedik, hogy az élet káros dolgai betörjenek lelkük házába. – Kaszap István a jezsuita növendék szerint „a közepszerűség nem vezet célhoz!” – Ő a maga számára így fogalmaz: „az Egyház testén drágakő helyett értéktelen üveg legyenek?” – Ő sem tartja ezt „megengedhetőnek”, mi is fogalmazzunk így magunknak: Istenünk segíts, hogy mindig tetszésedre éljünk, Neked hűségese szolgáljunk, „mindig igazságod fényében járjunk!”

Évközi 20. Vasárnap – Augusztus 14. - Természetesen tudjuk és boldogan emlegetjük is, hogy amikor az Úr Jézus vállalta a megtestesülést, azért tette, hogy hozzánk hasonlóan emberi testben éljen ezen a világon, „szavával és példájával tanítson; szenvedésével, halálával és feltámadásával megváltson minket!” – Ezt a kérdést a mai alkalommal „újabb megvilágításban láthatjuk, amikor az Úr Jézus szavaira gondolunk: „azért jöttem, hogy tüzet gyújtsak a földön! Mi más akarnék, mint hogy lángra lobbanjon!” – Lehet, hogy első pillanatban meglepődünk, különösen akkor, ha a világon pusztító tüzesetekre gondolunk – a több ezer hektáron égő erdő és bozóttüze, és amikor a legmodernebb eszközökkel is sok esetben eredménytelen a védekezés, ugyanakkor óriási kár jár a nyomukban. _ Érdemes azonban elgondolkozni azon, biztos az, hogy a szelíd és alázatos-szívű Jézus ilyen tüzre gondolt?! – Amennyiben a valóságos tűz képéből indulunk is ki, ne feledjük a tűz többszörös „tanítását” sem! – A tűz melegít is és világít is – ez cáfolhatatlan tény. Az Úr Jézus is ilyen akart lenni és folyamatosan ilyen akar lenni a világ számára, a mi számunkra is! – Határtalan szeretete a bizonyíték arra, hogy mekkora szeretettel „viseli a szívén” a mi egész emberségünket, emberi sorsunkat. – Mondhatjuk, hogy szeretetének melegével akarja nemcsak lelki, hanem testi épségünket is! – Világért se gondoljuk, hogy az Ő akarata a körülöttünk lévő sok-sok baj! – Ma is hangzik, ami az Ő eljövetele óta folyamatos üzenet a világnak: „térjétek meg és higgyetek az Evangéliumban!” - „Tartsatok bűnbánatot!” – Ahogyan annak idején nem hallgattak szavaira, úgy most is a legtöbbször pusztába kiáltól, süket fülekre találnak szavai. Pedig annak idején is többszörösen bebizonyította, hogy milyen megértéssel van az emberi gyengeségekkel – most is megkérdezhathatunk azokon a szavakon, akik értelmében a vámosok és bűnösök is folyamodhattak Hozzá; a pogányok is; amint fáradhatatlanul biztatott a jóra. Amikor pedig végképpen megkeményítették a szívüket, megszirtta a választott népet és városát, mert mint mondta: „hányszor akartam összegyűjteni fiaidat, mint a tyúk összegyűjti csibéit, de te nem akartad!” – Szeretetének melegével imádkozott a keményszívűekért, a hanyagokért, a megatalkodottakért, a gyengékért, az esendőkéért – annak értelmében, hogy „keresse, ami elveszett!” – hogy „nem az egészségeseknek kell az orvos, hanem a betegeknek!” – Szeretettel akar hatékony orvosa lenni gyengeségeinknek. – Ebben tanítása fénye által a legnagyobb segítségünk. Csodálatos hasonlataival, példabeszédeivel akarja megvilágítani a tennivalókat, a helyes utat minden kor minden embere számára – akkor is, amikor tanítványait és utódaitak világraszóló, a világ végéig érvényes megbízással küldi: „menjétek az egész világra...tanítsatok minden embert...”! – Készséggel válaszoljunk erre a megvilágosító isteni szeretetre, mert szóról-szóra igaz, amiről a szentmise könyörgése szól: „Istenünk, Te mennyei kincseket készítettél azoknak, akik szeretnek Téged!” – Legyen úgy, amint ugyanez a könyörgés megfogalmazza: „adj szívünkbe Irántad buzgó szeretetet, hogy mindenben és mindennél jobban szeressünk...”!

Nagyboldogasszony Ünnepe – Augusztus 15. - Nagy Ünnepünk méltatására ezt olvassuk a hivatalos szövegben: „a mai napon hitünknek azt a titkát ünnepeljük, hogy a Szűzanyát földi életének befejezése után Isten egyedülálló módon megdicsőítette azzal, hogy testét is az égbe emelte.” – Ennek az ünnepnek dogmatikai alapja olyan módon nem található a Szentírásban, hogy „kiolvashatnánk” belőle. – Logikailag viszont nagyon is meg tudjuk indokolni. – Érdemes elgondolkozni azon, hogy a végtelen Isten Maga választotta ki Őt, hogy Fiának Édesanyja legyen; s ebben a kiválasztásban „kegyelemmel teljes”-nek jelentette ki a Hírnök szavai által. Érdemes elgondolkozni azon is, hogy az Úr Jézust még ellenfelei is így akarják törbe csalni: „Mester, tudjuk, hogy igazmondó vagy, Isten útját az igazsághoz híven tanítod és nem mások véleménye szerint igazodol, mert nem vezet emberi tekintet...” – érdemes elgondolkozni azon is, hogy az Úr Jézus azt mondja Önmagáról: „En vagyok az út az igazság és az élet...” - s amikor ezeket a kis „igazság- darabokat” egymáshoz illesztjük, kibontakozik Édesanyjáról egy csodálatos szép kép, amivel az ünnepi szentmisénk kezdődik is, a „napbaöltözött Asszony” képe. – Lehetetlenség, hogy Aki maga az Igazság, pontosan az Édesanyját hagyta volna ki a mennyi dicsőségből. - A Szűzanyáról, az imádkozó Asszonyról „hivatalosan” az Apostolok Cselekedetei könyvében olvashatunk: „az Olajfák hegyéről... visszatértek Jeruzsálembe. Fölmentek az emeleti terembe, ahol az asszonyokkal, Máriával, Jézus Anyjával együtt egy szívvel-lélekkel, állhatatosan imádkoztak.” Innentől kezdve logikailag indokolt a Szűzanya ünneplése. Lehetetlen, hogy Őrá nem vonatkozna az a csodálatos szentjánosi gondolat: „Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol én vagyok, s lássák dicsőségemet, amelyet nekem adtál...” - Lehetetlen, hogy Őrá nem vonatkozna: Jöjjetek Atyám áldottai! - Lehetetlen, hogy Ő, aki részt kapott a szenvedésekből, „ott állt a kereszt tövében, majd a lepecséttel sárnál, s hitt a feltámadásban” ne kapná meg mindezek jutalmát! – Ez a jutalom akkor lesz teljes, ha az Anya és Fia együtt „élvezik” a dicsőséget. – Az Úr Jézusról a Szentírás egyértelműen mondja: „áldás közben eltávozott tőlük és fölment a mennybe...” (Lukács) szent Márk meg azt is hozzáteszi: „az Isten jobbán foglalt helyet...” – Ne feledjük, az Úr Jézus amikor egyszer vizsgálta tanítványait, azt mondta nekik: „elmegyek, hogy helyet készítsek nektek!” – Az Atya Országában, ahol sok hely van, nemcsak a készséges, jószándékú, jótörökű embereknek kell, hogy jusson hely, hanem elsősorban az Ő kiválasztott édesanyjának. – Ünneplésünk abban az értelemben is legyen buzgó és jóra-indító, hogy amiben csak tudunk, hasonlítunk a Szűzanyához, legyünk azok, akik felismerik „a nagy Jelet, ami dicsőséges Asszonyunkat... és gyarlóságaink ellenére is... az örök élet és a feltámadás dicsőségébe jussunk!” – Komolyan fíradozzunk azért, hogy ami a Szűzanyára vonatkozik, ránk is érvényes legyen, hiszen annyi-annyi ponton hasonlíthatunk Hozzá!

Évközi 21. Vasárnap – Augusztus 21. - Nem csodálkozik senki azon, hogy valaki érdeklődik afelől, „hogyan tovább?” Naponta találkozunk valamilyen formában ezzel a kérdéssel; ki úgy, hogy természetes, hogy azért épített házat, hogy ha elkészül, lakjunk benne; a diák azért tanul, hogy tudományának „hasznát vegye; „ - azért vetünk, hogy majd arathassunk is ... ki úgy, hogy fölteszi magának a nagy kérdést, miért? Mindezek a földi élet kérdései, amik csak egy időre érvényesek; kell lenni azonban olyan kérdésnek is, ami arról szól: hogyan még tovább? A földi élet sikereit vagy sikertelenségeit érezzük, amíg a földi élet tart – a hívő ember számára kell, hogy természetes legyen más is, ami már túlmutat a földi élet küzdelmein! – Kell, hogy ismerős és ne idegen legyen számunkra: „életünk végső célja, az üdvösség elnyerésének a lehetősége” – Annál is inkább, mivel „fülünkbe cseng Jézus ismert figyelmeztetése: mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is magának, de lelke kárt szenved?”

A hogyan tovább sokszor foglalkoztatta már az embereket; tulajdonképpen azok a tanítványok is ezt szerették volna „biztosítva látni”, akik azt kérték a Mestertől, hogy dicsőségében a jobb és bal oldalán ülhessenek; erre utal Szent Péter kérdése is: „mi mindent elhagytunk, mi lesz a jutalmunk?” és valami ilyesfélét jelenthet az a kérdés az Evangéliumban: „Uram, kevesen vannak, akik üdvözülnek?” – Válaszában az Úr Jézus nem számot mond, hanem arról beszél, hogyan lehet üdvözülni. – Lényegében elmondja, hogy mindenki üdvözülhet, hiszen Isten úgy szerette a világot, hogy egyszerűen Fiát adta érte áldozatul, hogy mindenki élhessen, éljen Általa! – A meghívás, a lehetőség mindenki számára „adva van!” – Élni kell ezzel a lehetőséggel és üdvözülhet az ember. – Az a nagy kérdés, mennyien vannak a meghívottak közül, akik komolyan veszik meghívásukat. – „A mai evangéliumban Jézus három fontos dolgot köt a lelkünkre: az első – ne afőlött töprengjünk, hogy sokan vagy kevesen üdvözülhetnek, hanem tegyünk meg mindent azért a saját üdvösségünket biztosítsuk; - a második: jól használjuk ki rövid és bizonytalan életünket... a harmadik: ... ne halogassunk megtérésünk idejé! Isten irgalmas, de sohasem tudhatjuk, mikor szólít számadásra minket!” – Gyenge az ember és még a legalapvetőbb kérdésben is tévedhet; ezért hallgassunk a „kipróbált” jóra való felhívásokra, mint például szentmisénk könyörgésében szereplő kérésre: „Istenünk... add népednek, hogy szeressük, amit parancsolsz; vágyakozzunk arra, amit ígérsz és a világ változandóságai közepette szívből ragaszkodjunk Hozzád!” – már csak azért is, mert „rajtunk múlik, hogy hitünk és hűségünk által biztossá tesszük-e” magunkat az Isten szerinti jóra! – I. János Pál pápa gondolatait érezzük magunkénak: „mindannyian cselekvésre vagyunk kötelezve annak érdekében, hogy a világon több legyen az igazságosság, szilárdabb a béke és őszintébb az együttműködés... igyekezzünk hathatós és felelős közreműködésünkkel létrehozni az új, igazságosabb, őszintébb rendet!”

Szent István király ünnepe – Aug. 20. - Csodálatos gondolattal kezdődik mai ünnepünk szentmiséje, a 32. Zsoltár szavaival: „boldog a nemzet, amelynek Istene az Úr, a nép, amelyet örökségül választott!” – Nem kell különösen bizonygatnunk ezeknek a szavaknak az igazságát, hiszen nemcsak Szent Istvánon keresztül, hanem családján keresztül beigazolódnak. Mint ilyen, többféle tanulságot is láthatunk benne. Láthatjuk az Ünnepeit, Szent István alakját, Aki a vallásosság, az életszentség példaképe, Aki nemcsak megkeresztelkedett, hanem igyekezett is keresztényül élni, ennek megfelelően cselekedni. Láthatjuk, hogyan lehet komoly alapokra komolyan építeni, hiszen amit édesapja, Géza nagyfejedelem elkezdett, azt Ő nemcsak folytatta, hanem igyekezett tökéletesebbé tenni. – Ennek köszönhetően élte házasságát, neveltette gyermekeit; szerette hitét és Egyházát. – Nem az Ő hibája, hogy a magyarok közül sokan csak színleg keresztelkedtek meg és igyekeztek pogányságukat továbbra is ápolni. Ő maga fiához írt Intelmeiben, a csapások hősie viselésével – nem utolsósorban a Gondviselésbe vetett bizalmával járt elől jó példaként. Ennek köszönhetően aljánlotta Országát a Szűzanya oltalmába halála előtt. – Igazi ajándék Ő a jó Istentől a magyar nép számára, Akiben bebizonyosodott az ősi mondás igazsága: „Tud a jó Isten a görbe sorokon is egyenesen írni!” – Édesapjáról jegyezték fel a történések, hogy nemcsak kemény ember volt, hanem hirtelenharagú, „nagytermészetű” is; ellentmondást nem tűrő nagyrú, Aki még nem kőtelezte el magát egyértelműen a kereszténységnek, bár ismerte és bizonyos fokig tisztelte is - ennek köszönhetően kezdte el a magyarok között a kereszténység alapjainak lerakását. – Édesanyjáról is megemlékeznek a történések, Akiről egyértelműen mondják, hogy keresztény volt és fiát, Vajkát is kereszténynek nevelte. – Igaz, sok nem nőies vonást is feljegyeztek Róla, pl. „úgy megülte a lovat”, hogy a legkeményebb harcossal is képes volt ebben „vetekedni”; kemény asszony volt, Aki még a férjét is „irányította”; tudott indulatos is lenni, „egyetlen kardcsapással” képes volt az ellenfelet kettéhasítani; ettől függetlenül híve volt a jónak és sokat tett is érte! Nagyon szép szempontokat érdemes ezek kapcsán átgondolni: egyszerűen láthatjuk, hogy a jó Isten a legkülönbözőbb módokon ad alkalmat jót cselekedni; láthatjuk, hogy a készséges ember milyen módon tud „gazdagodni” és másokat is gazdagítani; láthatjuk, hogy az erőfeszítéseknek van értelme; láthatjuk, hogy mindentől függetlenül el kell kezdeni a jót, hogy azt folytatni lehessen; láthatjuk, hogy az „időtálló” dolgokhoz az örökkévalóság Urának segítségével is kell. Mindezek és sok más is Isten ajándékaként Szent István királyban együttesen is meg volt; gazdag „örökséget” hagyott a magyarokra – nekünk nagy feladatunk, hogy őrizzük és buzgóságunkkal, szorgalmunkkal gyarapítsuk. – Legyen mindenél fontosabb mindennapi feladatunk, hogy „magyar földről magyar égre imádság és hála szálljon!” - „Magyar kenyeret, magyar bort, magyar szívet teszünk az oltárra – Szent István közbenjárása kíséri imáinkat, hogy ez az áldozat mentsen meg minden magyart a rossztól és őrizzen meg Isten szolgálatában!”

Évközi 22. Vasárnap – Augusztus 28. - Kifejezetten szép kéréssel fordulunk jóságos Istenünk felé a szentmise könyörgésében: „*Urnk, Istenünk... önts szívünkbe Irántad való szeretetet... gyarapítsd és atyai gondviseléssel őrizd lelkünkben kegyelmi ajándékaidat...!*” – Nem kevesebbet kérünk ezáltal Tőle, mint hogy tetszésére tudjunk élni. – „*Hajlamos ugyanis az ember a hiúságra és a büszkeségre és ez a magatartás ellenszenvessé tesz az emberek előtt*” – olvassuk egy találó idézetben. Ezt igazolja is, amikor valaki jó módját igazolandó feltűnően divatosan öltözködik – ekkor a legtöbb esetben irigyeket szerez magának, nem csodálót. – Sokat hallhattunk már arról is, hogy már a gyermekek is tudnak választékos felszerelésekkel kitűnni és ilyenkor a társak vagy ellopják, vagy megromlóják a drága holmit. – Sok esetben jár családódottság az ilyen események nyomában, pedig nem panaszkodhatunk, az Úr Jézus régóta tanítja: „*aki magát felmagasztalja, azt megalázzák!*” – de gondolhatunk a nemrég elhangzott üzenetere is: „*az elsőkből lesznek utolsók!*” – Okunk van rá, hogy mindezeket alaposan gondoljuk végig, mert „*a mai világban a versengés, a túlekedés, sőt az erőszakosság is megszokott dolog.*” – Eközben kell keresztény módon gondolkodni, beszélni, cselekedni, hogy igaz legyen: „*a keresztény ember magatartása ... egészen más! Ő ugyanis annak a Jézusnak a követője, Aki ezt mondja: Tanuljatok Tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű!*” – Az Úr Jézus mindezt igazolta is, amikor megtestesült és vállalta a szenvedést és a keresztalált – sőt amikor heveiben és Egyházában annyi megaláztatást vállalt mind a mai napig és biztosan lehetünk abban, hogy továbbra is vállalja, hogy bizonyítsa: „*aki az Ő nyomában jár, jó úton jár!*” – Biztosra vehetjük, hogy ezek a kérdések a világ kezdete óta nyomasztólag hatnak az emberiségre; gondoljunk csak a bűnbetésre, ahol a baj forrása az Isten iránti bizalom és szeretet hiánya volt, oka az engedetlenségnek és a későbbiekben is nem véletlenül hangzott el Sirák fia könyvében: „*fiam, alázattal vídd végbe tetteidet...*” (Olvasmány) ... *nincs gyógyír a gőgös ember sebére, a gonoszság vert benne gyökert – nem is veszi észre...*” Csak (Folytatás a(z) 5. oldalon)

ilyen értelemben lesz komoly intelem a számunkra a Szt. Máté szövegében elhangzó jézusi üzenet: „*vegyétek magatokra igámat és tanuljatok Tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos szívű!*” – Az Úr Jézus kijelentése igazolja, hogy Őt követni nem csekélység – igának nevezi – ez is „igazolja”, hogy mennyire szükséges a Vele való komoly kapcsolat, az együtt-gondolkozás, mert ezáltal lesz természetessé számunkra, hogy nem leszünk elbizakodottak, hagyjuk, hogy Ő vezessen olyan tökéletesség felé, ahol Ő Az, Aki nem azt akarja, hogy Neki szolgáljanak, hanem Ő szolgál – vállalva Önmagát megalázza „*a mi üdvösségünk szolgálatát.*” – Sok lehetősége van az embernek, az emberiségnek, hogy önmagát fölülmúlhatatlannak tartsa, ezért hogy a mostani kifejezés szerint „el ne szaladjon alattunk a ló”, fontos komolyan átgondolni, **mindent kaptunk**, jól kell „gazdálkodnunk” vele!

Takács Nándor (1927-2016)

Zarándokútja végét ért – Takács Nándor püspök temetése Székesfehérváron

Takács Nándor nyugalmazott püspök földi maradványait július 27-én, délelőtt 9 órakor ravatalozták fel a székesfehérvári Szent István-bazilikában, ahol a rokonság és a hívek sokasága várta csendes imádságban. A közös rózsafüzér után, 11 órakor mutattak be misét az elhunyt főpásztor lelki üdvéért.

Az engesztelő szentmise főcelebránsa Erdő Péter bíboros volt. A szertartáson határon túli magyar püspökök is részt vettek a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia megjelent tagjai mellett. Megtelt a székesegyház hívőkkel és tisztelőkkel, világi méltóságokkal; a szentély pedig az egyházmegye papságával és a szerzetesrendek képviselőivel. Számos országos, megyei és városi közéleti szereplő, valamint a társadalmi szervezetek vezetői rótták le kegyeletüket az elhunyt székesfehérvári főpásztor előtt.

Spányi Antal megyéspüspök a szentmise elején köszöntötte az emlékezőket, és méltatta elődjét az egyházi, valamint világi vezetőkhöz, paptestvéreikhez, a hívekhez és a gyászoló családhoz szólva. „A zarándok, aki szerette felkeresni a világ kegyhelyeit, zarándokhelyeit, hazatért. Eljöttünk, hogy dr. Takács Nándor Jusztián püspök atyától, a székesfehérvári egyházmegye 19. püspökétől, a karmelita rend tagjától, Fejér megye, Székesfehérvár Megyei Jogú Város és szülőfaluja, Rábacsanak díszpolgárától búcsút

vegyünk. Imádságunkkal kísérjük őt az Atyai ház küszöbéhez, hogy találkozzon Istennel, imáinktól kísérve adjon számot az Irgalmas Atyának földi életéről.”

Ezt követően Ugrits Tamás irodaigazgató felolvasta azt az Alberto Bottari de Castello, Magyarország apostoli nunciusa által közvetített levelet, amelyet Spányi Antal megyéspüspöknek Pietro Parolin bíboros, szentszéki államtitkár küldött: „A Szentatya nagy szomorúsággal értesült Takács Nándor Jusztián nyugalmazott megyéspüspök halálhíréről, és imádságos részvétét küldi Excellenciádnak, a papságnak, a szerzeteseknek, valamint az egyházmegye hívő közösségének. A Szentatya Excellenciáddal együtt ad hálát Istennek a sokéves papi és püspöki szolgálatát, amelyet Takács püspök a magyar egyházban végzett, és csatlakozik az elhunyt lelki nyugalmáért mondott imáidhoz. A temetési szertartásra egybegyűlteknek Őszentsége szívből küldi apostoli áldását, mint a vigasztalásnak és a feltámadt Úrba vetett reménynek zálogát.”

A gyászmise után a temetési szertartást Erdő Péter az oltárnál, a templomban kezdte. Takács Nándor püspöktől Székesfehérvár város polgárai nevében Cser-Palkovics András polgármester, majd szülőfaluja, Rábacsanak nevében Telekesi József polgármester búcsúzott el. Az Országos Magyar Cecília Egyesület vezetőjeként Tardy László, a budavári Mátyás-templom kar-nyag-kántora vett búcsút az elhunyt főpásztortól.

A szertartás végén Takács Nándor püspököt a fehérvári bazilika kriptájában helyezték örök nyugalomra, püspökelődei mellé. A temetés – tekintettel az altemplom méreteire – a gyászoló rokonság, az egyházi és világi vezetők jelenlétében zajlott, a hívők ez idő alatt a székesegyházban énekeltek és imádkoztak az elhunyt lelki üdvéért.

A szertartás után valamennyi emlékező lejuthatott az altemplomba, hogy leróhassa kegyeletét a püspök nyughelye előtt.

Búcsúzóul egy róla szóló könyv zárómondatait idézzük, amelyben nyugalmazott püspökként így vallott: „Visszatekintve úgy látom, jó néhány dolgot bőlcsében, nagyobb határozottsággal tettem volna, mint ahogy tettem. Meggyőződésem, hogy az Úristen nem azt nézi, amit én utólag gondolok, hanem hogy akkor a legjobb tudásommal és teljes készséggel próbáltam-e megoldani az előttem álló feladatot. Összefoglalva nem mondhatok mást, az én életem az isteni gondviselés csodája. Legyen érte hála!”
Forrás: Székesfehérvári Egyházmegye, Magyar Kurír

Részletek Erdő Péter bíboros a szentmisén mondott homíliájából:

„...Takács Nándor püspök úr élete igazi zarándoklat volt. Vallásos rábaközi családból származott. Egyházi iskolába járt, a keszthelyi premonstrei gimnáziumba. Korán meghalotta Isten hívó szavát, amely a karmelita rendbe szólította. Így már gimnazistaként papnövendék volt, és szerzetesi hivatására készült. Olyan szilárd hitbeli és humán műveltséget szerzett, amely végigkísérte egész életén. Soha nem jelentett nehézséget a számára, ha váratlanul, nagy nyilvánosság előtt kellett latinul beszédet vagy köszöntőt mondani. Nemcsak olvasott és értett, de beszélt is latinul. Fiatalságától fogva szerette és művelte az egyházi zenét. A püspöki karban vagy éppen zarándoklatokon mindig tisztán és magabiztosan vezette az éneket.

De a II. világháború után nem volt könnyű szerzetes-papi hivatásra készülni. 1948-ban még letehetett örökfogadalmát a Karmelita Rendben, de 1951-ben, a rendek feloszlata után, a papszentelést már a Győri Egyházmegye keretében nyerte el. A rendből ugyan nem lépett ki, de szolgálatát – akkori szóval – „egyházmegyes keretben” végezte.

Teológiából doktorátust is szerzett, majd a Központi Szemináriumban éneket tanított és prefektusként működött. 1956 után még a Magyar Rádió katolikus félórájában is rendszeresen közreműködött. Nem volt a harcos politikai

ellenzék képviselője. Mégis, 1959-ben, mikor a Központi Szeminárium növendékeinek nagy részét állami nyomásra elbocsátották, eljárójukat, Takács Nándor prefektust is eltiltotta az állam a papi működéstől. Tizennégy éven keresztül szolgált kántorként különböző plébániákon. Erre az időszakra mégsem hősies pátozszal, hanem inkább nagy szeretettel emlékezett vissza. Kántorként is megtalálta az utat az emberek lelkéhez. Nemcsak énekre, hanem a hit igazságaira és Krisztus szeretetére is tanította őket. Számos zarándoklatot szervezett vagy kísért búcsújáró helyekre. Később, még püspök korában is folytatta ezt. Tudta, hogy a búcsújárás nem pusztán turizmus: lelki tartalma, célja van. Ezért imával, elmélkedéssel és sok énekel indította útnak és kísérte a zarándokok csoportjait. Mikor 1973-tól újra papként, majd teológiai tanárként és szemináriumi lelki vezetőként működhetett, újra átélte a papi szolgálat örömeit és értékét.

A rendszerváltozás hajnalán kapta püspöki kinevezését Szent II. János Pál pápától. Előbb segédpüspökként, majd koadjutorként, végül tizenkét éven át megyéspüspökként szolgált itt, a Székesfehérvári Egyházmegyében. Két pápalátogatás, az egyházmegyei határok módosítása és az emiatt szükségessé vált átszervezés, számos katolikus iskola újraindítása, jelentős kulturális intézmények alapítása, hajdan szocialista jellegűnek szánt iparvárosokban templomok építése jelezte fáradhatatlan tev-

kenységét. Az iskolák ügyéért szívből lelkesedett. Törekedett rá, hogy az egyházmegye minden részében legyen elérhető távolságban katolikus iskola. Sokat tett azért is, hogy a világi hívők egyre inkább kivegyék részüket a plébániák munkájában akár akolitusként vagy pasztorális munkatársként, akár a képviselőtestületek aktív tagjaiként. Jó kapcsolatokat ápol a helyi társadalommal is. Őszintén átértette, hogy az itt élő emberek egy közösséget alkotnak, ezért közös összefogással kell mindent megtenni fizikai, szellemi, lelki jólétükért, fejlődésükért. Mindezt az örök üdvösség távlatában szemlélte.

A püspöki karban is jelentős feladatok hárultak Nándor püspök atyára. A szeretetszolgálat és a karitatív tevékenység országos koordinálása éppúgy ezek közé tartozott, mint az egyházzene felügyelete és támogatása. Az Országos Magyar Cecília Egyesület elnökeként is sokat tett ennek érdekében.

Személyesen is hálával emlékezem rá. Ő kért egyházmegyéjébe segédpüspököket. Szentelés után pedig nagy szeretettel fogadott és mindenben segített.

Nyugdíjas éveiben is szeretettel és figyelmes kedvességgel volt jelen papok és világi hívők körében egyaránt....

Fogadja őt házába a Mennyei Atya: adja meg neki zarándokútja végén a hazaérkezést az örök boldogságba! Ámen.”

MŰEMLEK
RÓMAI KATOLIKUS
BAROKK TEMPLOM
ÉPÍTETTE
ÉS
FELSZENTELTE
1751. DECEMBER 31-ÉN
ALTHANN MIHÁLY
KÁROLY
VÁCI PÜSPÖK

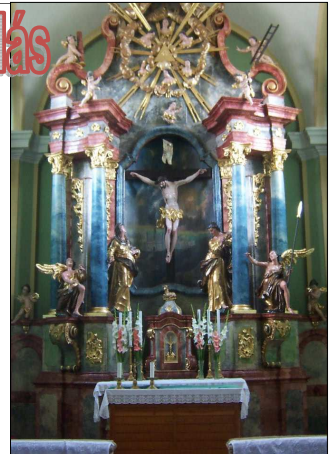
Nagy örömmel készítem ezt az összefoglalót a műemlék templomunk megújulási folyamatáról. Mindenki számára ismert, hogy templomunkat 1751. december 31-én szentelte fel Althann Mihály Károly váci püspök, vagyis idén decemberben 265 éve.

Az elmúlt bő egy évtizedben az Alsónémedi egyházi és világi vezetői különös hangsúlyt helyeztek arra, hogy gyönyörű templomunk még sokáig szép maradjon és helyszíne Istennel való találkozásunknak, valamint díszíthesse falunk fűtőcáját. Fogadjanak szeretettel egy áttekintést a 2000-es évek felújítási munkálatairól. Nagyon nagy dolog, hogy részesei lehetünk egy ilyen folyamatnak, akár úgy, hogy aktív munkánk van benne, koordináljuk a munkákat, adományokkal járulunk hozzá, türelemmel és megértéssel fogadjuk a munkákkal járó esetleges kényelmetlenségeket, imával kísérjük a folyamatokat, vagy egyszerűen csak büszkén szemléljük a vallási helyeink megszépülését. Ezek történelmi pillanatok, érezzük át ennek jelentőségét és adjunk hálát Istennek, hogy van lehetőségünk mindezek megvalósítására.

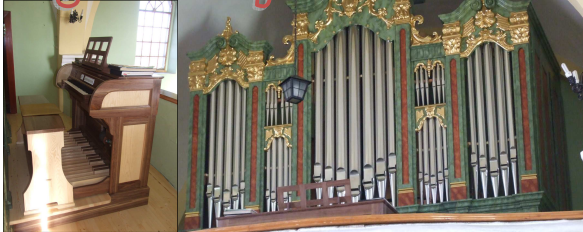
És ezután szeretném ismételtlen megköszönni mindenkinek minden támogatást, adományt, munkát, imát! Isten áldjon meg minden áldozatot, szolgálót!
Tóth Éva

Oltárrestaurálás

2005-ben fejeződött be templomunk oltárainak restaurálása, mely pályázati pénzből és a hívek adományából valósulhatott meg. Dr. Beer Miklós, váci megyéspüspök atya 2005. augusztus 28-án áldotta meg a megszépült fő- és mellékoltárainkat.

Orgona felújítása

2007. november 25-én áldotta-, és szentelte meg megújult hangszerünket Hajdú Jenő apát Úr.

Kökereszt megújulása

2010-ben zajlott a templom melletti Kökereszt restaurálása, megáldására pedig szeptember 19-én, a templombúcsúunk ünnepi szentmiséje keretében került sor.

A munka a hívek adományából valósulhatott meg. A felújítást Rizmajer Róbert végezte. Azóta is minden télen védőburkolattal látja el Surányi Miklós, templomgondok úr, hogy sokáig gyönyörködhessünk benne.

2011. év végén nagylelkű adományozók jóvoltából nagy értékű elektromos orgonával gazdagodott templomunk, énekkarunk.

Templomtető felújítása

2015. július hónapban kezdetét vette a templomtető felújítása, a templomtető teljes cseréje, ennek összköltsége 22,5 millió forint volt. Ennek felét a Váci Egyházmegye, másik felét pedig az Egyházközségünk állta. Lezajlott a faanyag beszerzése és annak vegyi

kezelése, állványozás, augusztusban lebontásra került a tető. Sajnálatos módon a nagy esőzés következményeként több helyen beázott a templomunk. A tetőszerkezet befejezésre novemberben került sor. valamint a toronyba felvezető lépcső, feljáró felújítása és a zárható ajtó is elkészült. Megtörtént a villámhárító rendszer teljes cseréje, erre az Önkormányzat 2 millió forint összegű adományából kerülhet sor. A műszaki ellenőrök mindent rendben találtak a felújítás során.

Homlokzat felújítása

A templom teljes külső rendbetételével kapcsolatos munkálatok is megvalósultak. 2016 áprilisában elkészült az új lábazat. A régi leverésére azért volt szükség, mert meg kell akadályozni a templom vizesedését. A felvitt új burkolat légáteresztő és páraáteresztő. Májusban megtörtént a templom állványozása. 5 hét alatt elkészült a templom külső renoválása: nemes vakolat került fel, valamint újra lett színezve (a színintát szigorún a műemlékvédelem hagyta jóvá.) Az Örökségvédelmi Hivatal a szobrok rendbetételével kapcsolatban nem engedélyezte azt az eljárást amely csak tisztítást jelentett volna, restaurálni kellett őket ez is megtörtént. A restaurátor a sekrestye bejáratát ingyen, felajánlásként restaurálta. A templom elején lévő lábazatkövek is meg lettek tisztítva, a fűgát meg kell vágni, ezzel lesz biztosítva a fal szellőzése.

A templomtornyot bérlő mobilszolgáltató a torony ablakaira új szegőléceket helyeztek el és újrafestették a zsalugátereket. Az összes munka elvégzése kb. 14 millió forint összegű beruházást jelentett. Hátra van még az óra javítása. Külföldről érkező alkatrésze várunk.

Meghívó

Szeretettel meghívjuk Önt és kedves családját az Alsónémedi Római Katolikus templom megújítás eddig elkészült munkáinak

ünnepélyes megáldására, melyre Templombúcsúnk ünnepén

2016 szeptember 18-án, 10 órától a

Székely János, Budapest– Esztergom főegyházmegye segédpüspöke

által celebrált ünnepélyes szentmise keretében kerül sor.

Ezúton is szeretnénk megköszönni nagylelkű adományukat és imájukat, mellyel hozzájárultak a nemes cél megvalósításához.

Isten áldjon meg minden támogatót!

Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség plébánosa és vezető testülete

„Szép a munka,
mely templomot épít
És harangszót küld a magas égig,
Szép a munka, mely az Urat áldja
És jutalmát csupán tőle várja.”
(Juhász Gyula)

Dr. Székely János (Budapest, 1964. június 7.) teológus, esztergom-budapesti segédpüspök.

Pályafutása

Felsőfokú tanulmányait az esztergomi Érseki Papnevelő Intézetben, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán, illetve Betlehemben folytatta. 1991. március 2-án szentelték papá. 1991-1993 között káplán volt Érsekvadkertben. 1993-tól 1996-ig Rómában a Pápai Magyar Intézet növendékeként biblikus tanulmányokat folytatott a Gregoriana Pápai Egyetem mellett működő Biblikus Intézetben, ahol 1995-ben szaklicenciátust szerzett. 1996-tól 1998-ig plébános-helyettes volt Budapest-Erzsébetvárosban. 1997-ben teológiai doktorátust szerzett a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán. 1998-2001 között plébános volt Budapest-Széchalmon. 2001-től 2005-ig a Központi Papnevelő Intézet spirituális vezetője volt. 2004-ben habilitált a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen. 2005-2006 között a budapesti Örökimádás templom templomigazgatója volt.

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán az Újszövetség tanszék docense, az Esztergomi Hittudományi Főiskola tanára, 2006-tól rektora, az esztergomi Szent Anna-plébánia plébánosa. 2007-től az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyében a társadalmi-oktatási-kulturális szakterület püspöki helynöke. 2007-2008-ban anyagi támogatásával újult meg az esztergomi Rozália-kápolna.

Püspöki pályafutása

2007-től febianai címzetes püspök. 2008. január 5-én az Esztergom-Budapesti főegyházmegye segédpüspökévé szentelték.

Elismerések

A Magyar Érdemrend tisztikeresztje kitüntetéssel jutalmazták 2012-ben.

Forrás: [https://hu.wikipedia.org/wiki/Szekely_Janos_\(teologus\)](https://hu.wikipedia.org/wiki/Szekely_Janos_(teologus))

Váci Egyházmegye intézményei Alsónémedin

**Váci Egyházmegye
Szamaritánus Szolgálat
Intézményfenntartó Központ
Szentjánosbogar Katolikus
Családi Napközi
Hálózata**

Szentjánosbogar kák...

Két éve már, hogy a Hajnalszillag napköziben, gondozóink szeretettel fogadják a gyermekeket.

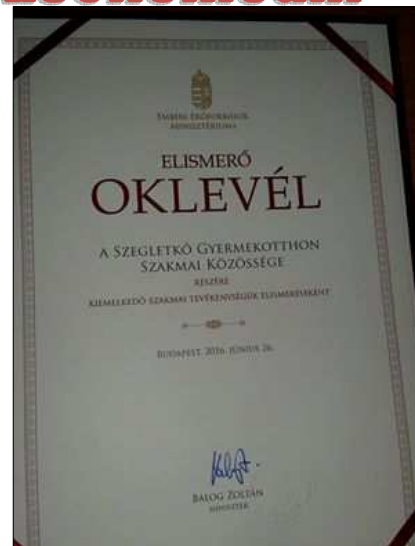
Mi nem bölcsőde vagyunk, hanem családi napközi, ahol 1-3 éves gyermekeket gondozunk, így a felvehető létszámunk egy csoportban maximum hét gyermek. Hatalmas különbség van a bölcsődei intézmény és a családi napközi ellátás között, mivel nálunk a gyermekek családi körülmények között tölthetik mindennapjaikat, amíg szüleik dolgoznak. Ezeknek az apróságoknak még sok-sok szeretetre és törődésre van szükségük, amelyet könnyebb megosztani, ha csupán hét gyermekre vigyáz két felelős gondozó. Egyik legfontosabb feladatunknak tartjuk, hogy a gyermekek, akik hozzánk járnak, megtanuljanak játszani. Manapság elterjedt az a tévhit, mely szerint csak akkor tudsz színvonalat nyújtani, ha drága, márkás és lehetőleg minél több játékot biztosítasz a gyermekeknek. Pedig ez nem igaz! Udvari játékaik között megtalálha-

tó csúszda, házikó, homokozó, libikóka vagy éppen motorok, amin a gyerekek szeretnek játszani, de mégis a játékos mondókák, a sétálás vagy az állatok hangjának utánzása köti le leginkább figyelmüket. Hétköznapjainkban a gondozók különböző foglalkozásokkal teszik színessé a gyermekek délelőttiét. Festenek, báboznak, gyurmáznak, felkészülnek a különböző ünnepekre.

Nagy volt az igény arra, hogy elindítsuk második napközinket. A napközi működésében, és az új napközi indításában fontos szerepe van az Önkormányzatnak is. Polgármester Úr és a Képviselő testület segítségével, és anyagi támogatásával, sikerült olyan ingatlant találni napközijeink számára Alsónémedin, amelyben a gyermekek és gondozóink biztonságban és kényelemben tölthetik a hétköznapokat. Az iskola mellett található szolgálati lakáshoz egy udvar is tartozik, ahová a gyermekek minden nap kimehetnek a friss levegőre játszani. Bízom benne, hogy napközijeink továbbra is sikeresek lesznek, és még sok gyermek élvezheti nálunk a játékot, amíg szüleik dolgoznak.

Várjuk szeretettel a gyermekeket!

Méhész-Spanyiel Lili
koordinátor

Szegletkő Gyermekekotthon

2006. februárjában nyitotta meg kapuit a Felsőrádán található speciális gyermekekotthon.

Az immáron 10 éves, áldozatos munkájukért nyáron miniszteri elismerésben részesültek.

Gratulálunk és további jó munkát kívánunk!

Táborlakók írták:

A táborban nekem legjobban az étkezések tetszettek, mert akkora tábor összes lakója csendben volt, mivel a táborvezető által készített fenséges ételt ették/ettük. Amikor átmentünk az irgalmasság kapuja alatt az is egy jó élmény volt, amiben eddig még nem volt szerencsém részt venni. A gyónás János atyával nagyon tetszett, mert az atyával jól el lehetett beszélgetni és nagyon jó fej. A strandon is nagyon jól játszottunk a többiekkel, röptünk, fociztunk, és a szálláson rendezett focikupán II. helyezést ért el a csapatom, úgyhogy nagyon pozitív volt az egész tábor, nekem nagyon tetszett! Remélem, jövőre is részt vehetek egy ilyen élményben. Dani

Nekem a tábortűz, a focimeccsek, a jó ételek, az őrangyalozás, a székes játék és Magdi néni fára mászása tetszett. Marcsi

Tetszett a focibajnokság, mert nagyon, nagyon sokat kellett focizni. De az is tetszett, amikor elmentünk a strandra és egész nap csúzdásztunk. És még jó volt, az is, amikor átmentünk

az irgalmasság kapuján és bementünk a bazilikába ez szemképráztató volt. Az is jó volt, amikor elmentünk a szentmisére és ministráltunk. Beni

Lelkileg feltöltődtem a bazilika területén, nekem nagyon tetszett belülről, csak gyönyörködtem benne. A strand nagyon jól esett ebben a melegben. Kiválóak voltak a játékok ott is. De a táborhelyen is remek időtöltések voltak a közös programok, főleg a focibajnokság tetszett leginkább. A pappal ritka jó volt gyónni és jól tartotta a misét is. A tábortűz is jó volt, én nagyon jól szórakoztam. Az utána való sütogetés is jó volt, csak nagyon hiányzott egy kis krumpli. Gergő

Nekem a strand tetszett, mert jól elbeszélgettem a Dominikával. Nekem a focibajnokság tetszett nagyon mert jó csapatunk volt. A tábor nagyon jó volt! A gyónásom sikeres volt. A mise jó volt. Jó volt a bazilikában imádkozni. Jó volt át-

menni az irgalmasság kapuján. Jók voltak az esti lelki imák. Zoli Az éjszakai feladatok tetszettek, mivel nemcsak hogy összekovácsolta a csapatokat, hanem szórakozási lehetőséget nyújtott a kis- és nagygyerekeknek egyaránt. A krumpli pucolás volt az egyik olyan momentum a tábor során ami, az egyik legnagyobb boldogságot jelentette nekem, mivel arra az 1-2 órára megszabadultam a hangoskodásoktól és azzal a 4-5 emberrel élveztem a csend és a munka örömét. A strand is nagyon jó volt, mivel egyszerre volt szórakoztató minden korosztály számára a medencék változatosága miatt, és az ételek, amiket vásárolhattunk szintén feldobták a hangulatunkat, de ha ez még nem lenne elég, vittünk magunkkal játékokat, kártyákat, amikkel a nem fürdők játszottak, amik még jobban összecsiszolták a kis társaságunkat. Pisti

Én nekem a legjobban a focibajnokság tetszett. Azért mert, jó csapatom volt. Meg azért, mert jókat játszottam. A focibajnokságban 4-5 fős csapatok voltak. A templom is tetszett, a pap tök jó fej volt. A misét is jól megoldotta és jó prédikációt mondott. Robi Nekem a legjobban a focibajnokság tetszett, mert jól játszhattunk és nevtünk. 4 csapat volt abból az első helyezett a Szilviék csapata lett. Csapatagok: Szilvi, Fecó, Marcsi, és én Zsolti. Nagyon jó volt ez a Focibajnokság, mert mindenki igazságosan játszott, és mindenki játszott, mindenkivel. A lelkütükröt, a misét nagyon élvez-

Hittantábor, 2016.

Ezen a nyáron is megrendezésre került a hittantáborunk Andornaktályán, július 18-22 között.

Köszönet Mikoly Magdi néninek kitaró fáradozásáért és mindenkinek, aki segítséget nyújtott, illetve imádkozott a tábor sikeres lebonyolításáért. Fogadják szeretettel a gyerekek élménybeszámolóit.

tem. Jó, hogy eljött a János atya és megismerkedtünk. Az esti imádságon személyesen adhattunk hálát Istennek. Zsolti

Nekem a tábornyitás tetszett, mert jó játékok voltak. Nagyon jó volt, hogy minden este imádkoztunk és megköszöntük Istennek, hogy vigyázott ránk egész nap. Bence

Nekem nagyon tetszett a foci, mert jól összekovácsolódott a csapat, igaz, hogy csak harmadikak lettünk, de nem baj. A gyónás is jó volt, nagyon kedves volt az atya. Nagyon jók voltak az esti beszélgetések is. Lilla

Nagyon jók voltak az ételek köszönet érte Pista bácsinak, Mónika néninek, Magdi néninek. Nagyon tetszett a focibajnokság, mert mindenki jól érezte magát és mindenki mindent beleadott, hogy nyerjen. Az is jó volt, hogy strandra mentünk, mert volt csúzda és sokat játszottunk. Jó volt a szentmise, mert az atya, nagyon kedves volt. Az esti imák is jók voltak, mert mindenki hálát adhatott a Jóistennek valamiért, ami az nap történt velünk. Jó volt, hogy az őrangyalozásnál mindenki, mindenkivel kedves és normális volt. Fecó

A bazilika, amikor átmentünk az irgalmasság kapuján, nagyon meghatott. Tetszett a tábortűz, amikor voltak a paródiák. Tetszett még: a strand, a gyónás és az őrangyalozás. Gy Bogi

Nekem legjobban a focibajnokság tetszett, mert nagyon jól összekovácsolódott a csapat. Mindenki szurkolt, mindenkinek. A csapatjáték, ahogy összejátszottak és összetartottak. Nagyon tetszett az akadályverseny. Amikor nutellát kellett enni és alig találtuk egymás száját a kanállal. Amikor minden csapatot megijesztette a Pisti. Esti székes játék. Mindenki nevetett, mindenkin, kiabáltunk. A gyónás volt a legjobb. Érezni, ahogy megkönnyebbül az ember lelke. Élmény volt még, amikor a bazilikánál egy csövesnek pénzt adtunk. Domi

A strandon a legjobban az tetszett, amikor elindultunk ki, egy medencéből és még valaki akart maradni, akkor megmondta a Marcsi is, hogy mégsem megy ki, azután mikor megláttak ismerőst, akkor maradni akartak, ahelyett, hogy kimenjünk. Nagyon jó hangulatban töltöttük el ezt az 5 napot. Én nagyon örültem a gyónásnak és megkönnyebbült a lelkem utána és sokkal jobban éreztem magam. Az őrangyalozás nagyon jó volt! Magdi néni remek étel ötletei! A tábortűznél lévő paródiák. Az akadályversen és a székes játék is nagyon jó volt. Zs. Bogi

Nagyon tetszett a gyónás és a szentmise. Nagyon jó volt a prédikáció, megérintett engem. Az esti imák is nagyon jók voltak. Jó volt a strand, mert jól röptünk együtt. A focibajnokság is jól sikerült, mindenki nagyon élvezte. Az őrangyalozás is nagyon tetszett, mert sok jót és kedveset tudtunk egymásnak tenni. Szilvi

Tetszett a focibajnokság, jó volt a strand, a tábortűz és a reggeli és esti imádságok, az irgalmasság kapu-

ja és a bazilika. Tomi Tetszett az éjszakai feladatok, mert volt finom nutella, a faramászás, mert izgalmas volt, az esti tábortűz, mert meleg volt és este volt és rövid ujjúban voltam. Tetszett még, amikor átmentünk az irgalmasság kapuján. Maja Nekem a Márk tetszett, mert nagyon vicces volt. Meg a gyöngyfűzés is, a bazilika is tetszett, meg a tábortűz, meg a strand. Franciska Nagyon jó hangulatban tölthettünk el 5 napot idén is a hittantáborban. A szállásunk Andornaktályán volt, ahol nagyon jól éreztük magunkat. Itt rendeztük meg a focibajnokságot és győntünk is. a győzést követően szentmisén vettünk részt. A táborunk témája az irgalmasság volt. Minden nap egy testi és egy lelki cselekedettel ismerkedtünk meg, ezeket az őrangyalozás során gyakoroltuk. Két nap strandoltunk Egerben, ahol mindenki jól érezte magát.

Az egyik strandolás után ellátogattunk az egri bazilikába is, ahol átsétáltunk az irgalmasság kapuján. Számomra ez volt a tábor egyik legszebb pillanata. Bea Legjobban az atya prédikációja tetszett, mert személyesen nekünk szólt. Angyalkázás, mint minden évben, mindenkinek tetszett, a strandon mindenki egymásra való figyelése szeretettel töltötte el, aki látta. Fanni Kedves Magdi néni! Én a programokról nem írok, mert ilyen társasággal még a szobába zárva, mint egy börtönbe, is jól érezném magam. Szerencsére a legkirályabbakkal voltam egy szobában, mondhatni, hogy már a falkámként tekinthetek rájuk. Programokat nem írok, csak azt, ami lelkieken kisegített és az az irgalmasság kapuja volt. Jó volt imádkozva átmenni egy kapun, úgy hogy biztosak voltunk, hogy Isten meghallgat. Márk

Én már nem is tudok mit írni, hiszen a gyerekek mindent leírtak. Én csak hálát szeretnék adni, mindazért a kegyelemért, amit ez idő alatt kaptunk a Mennyei Atyától. Sze-

retném még megköszönni a segítők munkáját, Csernák Nikolettnek és Surányi Krisztinek a szervezést, a tábor programjainak vezetését. Rózsáné Pelsőczy Mónikának, Galambos Bencének és férjemnek a konyhai szolgálatot. György Fanninak a játékokat, Györgyövecs Szilvinek a fergeteges foci kupát. A gyerekek szállítását, az önkormányzatnak, Galambos Bélának, Györgyövecs Baláznak, Surányi Szilárdnak, Takácsné Anikónak, Varga Frigyesnének. Isten fizesse meg mindenki nagylelkű fáradozását.

Mikolyné Magdi

Az utolsó estére kapcsolódtunk be a tábor életébe. Öröm volt látni, ahogy a kicsik és a nagyok, mint egy nagycsalád segítik egymást. Az állandó esti program az őrangyalozás közel hozta egymáshoz a gyerekeket. Sok vicces történetet adtak elő a tábor életéből a tábortűznél. Nagyon jó volt látni a gyerekek örömet, hogy mennyi élménnyel lettek gazdagabbak. Köszönet érte. Márti és Béla (szülők)

Medjugorje Ifjúsági imatálalkozó **2016.08.01.- 08.06-ig.**

A Szűzanya hívását elfogadva, éjjel után szakadó esőben, útra keltünk. Hosszú és fáradságos utazás után késő délután érkezünk a szállásunkra. Rövid idő múlva már indultunk is a templomhoz ahol részt vettünk a találkozózt nyitó szentmisén és szentségimádáson.

A találkozó jelmondata ebben az évben LEGYETEK IRGALMASOK. Az egyik tanúságtévő így fogalmazott „Irgalom a mi bűneink találkozása Isten szeretetével. A gyónás után az elveszett báránypar Isten rátalál. A megtérés a büntől, a rossztól való elfordulással történik.” Hosszú sorokban várokoztak gyónásra az emberek. A gyóntató fülkéknél ki volt téve milyen nyelven gyóntat az atya, a magyarul gyóntató atya fülkéje mellett, 4 nyelven is lehetett gyónni. Egyszer csak kinyílt annak a fülkének az ajtaja és egy ázsiai fiatalember lépett ki, könnyes szemmel. Barátai már várták, egymást átölelve könnyes szemmel élték át közösen a fiatalember örömét, a büntől való szabadulását. Valószínűleg soha nem fogom elfelejteni ezt a jelenetet. Nagyon sok tanúságtévő, szentbeszédet hallgattunk. Mindenki hangsúlyozta, hogy Krisztus szeret minket, Jézus a megváltással eltörölte bűneinket. A fiataloknak üzenik: ha Jézusra figyelsz, akkor képes vagy elköteleződni, felelősséget vállalni, képes vagy a szentségi házasságra / a házasság előtti tisztaságra/. Uralja Krisztus fénye az életünket! Ha levesszük szemünket a fényről, akkor úrrá lesz rajtunk a félelem, az aggodás, a depresszió. Bízunk Krisztusban, fordítsuk szemünket a világosság felé! Legyünk bátrak. A félelem az ellenség eszköze és ez megbénít, Jézus üzeni: ne félj. Jézus belép az életünkbe, a béke lesz úrrá a lelkünkön. Bízhatnak bennünket, hogy szenteljünk időt a szentségimádásra, olvassuk mindennap a bibliát, és imádkozzuk a rózsafüzért.

Dr. Csókay András arról beszélt, hogy sok a baj, a nehézség, és nagy pusztítást végez a sátán az ördögtől megszállott emberek révén. 2 és fél éve halt meg a 10 éves kisfia. Az újraélesztés sikertelen volt, hallani vélte a sátán kacaját. Ám Krisztus a legnagyobb bajban sem hagyta el. Rózsafüzért imádkozva köszönték meg Krisztusnak, hogy a kisfiú 10 évig velük volt. Egy alkalommal a bazilikában szentségimádáson vett részt és látni vélte kisfiát, aki azt mondta „jól látod apu, nyugodj meg Jézus karjaiba hullottam, nem a medencébe”. Isten megengedte a gyermek halálát ettől a fájdalom még nagyon nagy. Isten ígérete, hogy a gyermek

a halál után bekerül a mennyországba. Ha imádkozunk, minden a javunkra válik, még a gyermekünk elvesztése is. Jézussal és a Szűzanyával meg tudjuk változtatni a világot.

Egyik szentségimádás alkalmával közelről láttam egy gonosztól megszállott ember vergődését, a közelében

27.
MLADIFEST
MEDJUGORJE
2016.

és kicsit távolabb levő, mély hittel imádkozó embereket. Bízom benne, hogy Jézus megtörte a gonosz hatalmát, a fiatalember megszabadult a rabságból. Nagyon megérintett, ez a jelenet, csak az ima tudta visszaadni a lelki békémet.

Ebben az évben is felmentünk a Krizsevácra, a keresztutat imádkozva. A keresztthez érve leraktuk terheinket, majd egyénileg is megköszöntük a kapott kegyelmeket. Az esti szentmisén a fiatalok körmenetben vitték a Szűzanya virágokkal díszített szobrát. A többiek a

helyükről követték az eseményeket. Ismételjük gyakran Mária szavait: Íme, itt vagyok Uram, történjék velem szavaid szerint. Adjunk hálát a legkisebb jóért is. Adjuk át életünket Máriának. Mária buzdítása: ha van szeretet bennünk semmi sem lehetetlen, ha szeretet van, akkor lehetséges megbocsátani és semmi sem esik nehezünkre, túl tudunk lépni az akadályokon. Feltették a kérdést: Miért jöttetek ide? Válasz: a Szűzanya hívott. Újra hangsúlyozták: fiatalok Ti vagytok az élő egyház, tanúk, hírvivők. Építsük fel, építsük újjá a mi egyházunkat, újítsuk meg! Ne féljünk igent mondani Istennek. Irgalmaságból építsünk hidakat, mindig a jót keressük a

másik emberben. A hit tanítja: Isten gyermekei vagyunk az Ő képére hasonlatosságára lettünk teremtve. Isten számára fontos vagy Te, nem a ruhád, a cipőd, a telefonod! Gyakoroljuk észrevenni a jót amit mások tesznek velünk. Kis tettek nagy szeretettel teszik jobbá az életünket.

A jelenések hegyén a rózsafüzért imádkozva haladtunk felfelé. A nehéz terep próbára teszi az embert, de ismét sikerült végigmenni. A Szűzanya szobránál megpihentünk. Egyénileg imádkozva adtunk hálát, mondtuk el kéréseinket, suttogtuk el fohászainkat. A záró szentmisén ismét az öröm és a boldogság, a lelki megújulás sugárzott az emberek arcán.

Küldetesként a világosság és az irgalom tovább adását kaptuk feladatul.

Hálásan köszönöm, hogy ott lehettem. Kívánom, hogy minél többen átéljétek azt a békét és örömet, amit Medjugorje ad.

Krasnyánszkiné Erzsébet

Szent István király ünnepe

Karitás csoport tagok lehetőséget kaptunk, hogy részt vegyünk a Szent István Bazilikánál, a Szent Jobb körmeneten. Külön busszal mentünk augusztus 20-án 1/2 3-kor. Időben megérkeztünk, várni kellett, hogy bejussunk a kapun. A kordonon belül foglalt helyünk volt. Mindenki kapott egyforma pólót Karitás felirattal. Helyünket elfoglalva vártuk a mise kezdetét, melyet Erdő Péter bíboros úr celebrált. Nagyon sokan voltunk ezen a szép ünnepségen. Mise után következett a körmenet. Jó volt látni, hogy mennyi ember összegyűlt a kordonon kívül is, és aki tudta az éneket, énekelt velünk. Nagyon jól szervezett „rendezvény” volt, - felejthetetlen. Minden a legnagyobb rendben zajlott. Hála és köszönet mindenkinek, aki hozzásegített, hogy ilyen felemelő élményben legyen részünk.

Alsónémedi Karitás Csoport

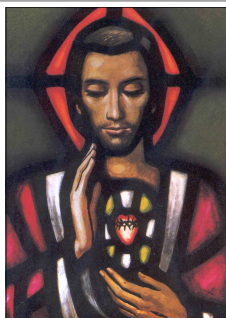
Szent István király ünnepén Budapestten a Szent Jobb körmeneten a Váci Egyházmegye területéről - 17 településről - több, mint 240 karitás önkéntes vett részt.

Az ünnepi szentmisén és az azt követő körmeneten az Abonyból, Alsónémediből, Bagról, Ceglédreől, Dabasról, Diósjenőről, Felsőpakonyból, Kakucsáról, Kartalról, Letkésről, Rétságáról, Szödről, Szobról, Tápiógyörgyéről, Valkórol, Vácrol, Verőcéről és Zebegényből érkezett karítászosaink együtt ünnepeltek a segélyszervezet jubileumi évében.

(<http://caritas.vaciegyszervezet.hu>)

Jézus Szíve Család

Jézus Szentséges Szívének Családjá augusztusi 7-én az esti szentmise után tartott szentóráját felajánlottuk Jézus Szent Szívének a Szűz Anyánk szeplőtelen szívével egyesülve országunkért, nemzetünkért. Gondolva arra a példára, amint szent István királyunk a legnagyobb bajban is a szent szívnek Égi Édesanyánk Szívének ajánlotta fel az Ő népének, nemzetének a sorsát! Reá bízott bennünket! Mi is hasonló bizalomtól lelkesülve ebben a kétségekkel teli világban Jézus szent Szívéhez és Mária Szeplőtelen Szívéhez fordulunk. Megnyugvást egyedül itt találhatunk!

Mennyei Atyánk!

Te egyszerűen Fiadat adtad a világ megmentésére. Segíts, hogy megmaradhassunk a Szent Fiad által és Égi Édesanyánk oltalma által ebben a küzdelemben!

Urunk Jézus!

Te mondtad nekünk: Ha nem hisztek, nem maradhattok meg! Növelj bennünk a hitet! Nyisd meg a kételkedők és eltávolodottak szívét, hogy higgyünk és megmaradhassunk! Áraszd ki vérednek megtisztító forrását a világra! Taníts minket! Alakítsd szívünket! A Te igéd legyen lámpás a lépteink előtt! Jézus! Vonzd magadhoz az emberek szívét! Vonzd magadhoz a világot!

Mária, Krisztusnak Szent Anyja! Aki ajtó voltál, melyen keresztül Jézus beléphetett a világba. Meghívunk Téged családjainkba, életünkbe! Vezess minket szent Fiadhoz! Alakítsd a gyermekeket, a fiatalokat, oltalmazd és vigasztald a szenvedőket! Győzd le a gonosz bölcsességgel és erőddel! Aki Jézusnak az élet szerzőjének bölcsőjét ringattad, adj a házaspároknak gyermekáldást! Óvd és tartsd meg a családjainkat békességben, hűségben és hitben! Tedd szívünket hasonlónak a Tiédhez! Nagy Boldogasszony imádkozz értünk!

Fájdalmas Anyánk, Nagyasszonyunk! Ma ismét veszély szakadt reánk.

A Te országodért harcolunk, óvj meg bennünket Édesanyánk!

Kihez mennénk, ha nem Tehozzád? Ki érti jobban szívünk szavát,

mint Te nagyfájdalmú Szűz Anyánk, kinek szívét hét tör járta át!

Ma is küzdenek gyermekeid, óvd őket minden veszélyen át,

és vezesd Szent Szíved győzelméhez vérünket, a Magyar Hazát!

Jézus Szentséges Szívének Családjá a következő közös szentségi imádási óráját szept. 4-én vasárnap az esti szentmise után tartja a templomban.

Ezt a szent órát községünk fiataljaiért ajánljuk fel az Úr Jézus szent Szívének. Kérjük gondviselő szeretetét, áldását az elkövetkező tanévben! Gyermekeink a legdrágábbak számunkra. Életünk továbbvivői, ezért tiszta és őszinte szívvel és lelkünk minden rezzenésével átadjuk őket Jézusnak. Ma lélekben elhoztuk őket, hogy a legjobbat adhassuk nekik: Jézust. Maga mondta Jézus: „Engedjétek hozzám a gyermekeket, mert

ővök a mennyek országa.” Ha nem leszek olyanok, mint a gyermek, nem juthatok be a mennyek országába. Mielőtt anyád méhében megformáltalak, neveden szólítottalak téged. Jézus többször is kifejezte, hogy a gyermek nagy érték az ő számára. Most bizalommal ráhagyatkozva átadjuk neki azokat, akik nekünk is a legdrágábbak, gyermekeink, unokáink sorsát.

Úr Jézus Krisztus! Add meg a családokban a szívek harmóniáját! Irányítsd gondolatainkat! Add, hogy érezzük meg a szereteted erejét. Kívánjuk mindig szívünkben a közeledben lenni! Mindig vágyozzunk a Te szent lelkeddel való találkozás után. A veled való feltöltődésből erőt kapjunk a küzdelmeinkhez és ez által közelebb juthassunk Hozzád Jézusom! Mi csak teremtmények vagyunk, Te vagy az, aki mindent átölelő szereteteddel irányítod életünket. Mint jó Atya gondoskods róunk ma is. Ezért nekünk is tennünk kell valamit. „ Aki szeret engem, megtartsa tanításaimat...”, Aki engem szeret, azt az Atya is szeretni fogja...”, „Elmegyek és helyet készítek nektek...” – mondta Jézus. Tehát ma is gondoskodik róunk. Uram, Jézus Krisztus! Add szent kegyelmedet, hogy mi is méltók lehessünk erre a nagy szeretetre.

Gondviselő Mennyei Atyám! Kérünk, nevelj bennünket a jóban! Dicsőülj meg rajtunk és általunk az emberek előtt, hogy mielőbb eljőjön Isten országa az emberi szívekben! Add szent kegyelmedet, hogy szent lelked ereje hassa át mindennap az életünket és ne engedjen letérni a hozzád vezető útról!

Add, hogy családunk minden tagja a Te szent igád szerint élje az életet és hozzád hűséges maradjon mindörökké!

Égi Édesanyánk, kísérd imáiddal életünket!

Jézusom Szent Szíve bízom benned!

Özv. Szlovicsák Balázsné

Szeptemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Aug. 25 – szept. 5 Özv. Lovas Zoltánné Mészáros Jánosné Csermákné Molnár Anna Geigerné Moldvai Mariann	szept. 3 – 11 Özv. Surányi Antalné Bársony Mónika Fodor Mária Sokorai Józsefné Morvai Margit	szept. 12 – 20 Özv. Szlovicsák Balázsné Özv. Kiss Ferencné Győrvári Imréné Györgyövc Miklósné	szept. 21 – 29 Bársony Istvánné Kiss Lászlóné Kovács Jánosné Agárdi Erzsébet	szept. 30 – okt. 8 Özv. Somogyi Jánosné Özv. Végh Antalné Özv. Nagy Balázsné Özv. Győrvári Pálné
--	---	---	--	--

Felajánló imádság

Boldogságos Szűzanyánk! Te mindvégig hűséges voltál anyai hivatásodhoz. Közbenjárásoddal segítsd egyházunkat, hogy az igaz hit és a Szentlélek ereje által örömmel adjon életet sok-sok új gyermekének.

Imádkozzál Isten népéért, hogy a te példád szerint mindig hívő lélekkel hallgassa Fiad igéjét, és mindenben engedelmeskedjék az Úr szent akaratának.

Vedd oltalmadba szentséges atyánkat, hogy - bár törekeny testtel, de továbbra is erős lélekkel - tanúskodjék a világ előtt Szent Fiad evangéliumáról.

Boldogasszony Anyánk! Hajdan virágoskert, szenteket termő föld volt Pannónia. Add, hogy magyar népünk anyai pártfogásod alatt ma is hű legyen keresztény hitéhez, ragaszkodjék Krisztus egyházához. A magyar családokban legyen meg a vallásos szellem, a házastársi hűség, a gyermekvállalásra és a gyermekek keresztény nevelésére való áldozat-készség.

Különösen is figyelmedbe ajánljuk egyházmegyénk hívő népét. Imádkozzál értünk, hogy szűkebb pátriánk világi előjárói soha ne nélkülözzék a vezetéshez szükséges bölcsességet, lelkiért és

türelmet. Hassa át őket a felelősségtudat, tartsák szem előtt Isten parancsait, a köz javát, az igazságosság és a jóság követelményeit. Hogy majd egyszer Isten előtt nyugodt lelkiismerettel adhassanak számat tevékenységükről.

Égi Édesanyánk! Vedd oltalmadba ifjúságunkat, amelynek hite, erkölcsi tisztasága és egyházhűsége oly sok kísértésnek van kitéve.

Áldd meg kisgyermkeinket, hogy soha ne nélkülözzék az otthon me-legét, szüleik és családtagjaik segítőkész szeretetét, valamint az állam és a társadalom nagylelkű gondoskodását.

S végül papjainkért fordulunk hozzád, hogy megnövekedett feladataikat készségesen fogadják és minden erejük latba vetésével teljesítsék is. Világi híveink pedig álljanak mellettük, és vegyék át tőlük a lelkipásztori munka terheinek egy részét.

Ó, Anyánk! Fogadd el imánkat, amellyel egyházunkat és egyházmegyénket, hazánkat és magyar népünket reád bíztuk és édesanyjai oltalmad alá helyeztük.

Ó, Szeplőtelen Szív! Járj közbe értünk Szent Fiadnál, hogy legyőzzük a gonosztságot és a bűnt, amely napjainkban oly sok ember szívébe férkőzik, és veszélyezteti földi és örök boldogságunkat.

Imádság tanév kezdetén:

Ismét oltárod köré gyűltek, Uram, azok a gyermekek, akiket annyira szeretsz, s akiket földi életedben oly szívesen engedté magadhoz.

Engedd kérünk, hogy ne csak közelítsünk Hozzád, hanem meg is találjunk, itt az oltárnál is, és az iskolában is.

Abban a tudásanyagban, amelyet elsajátítva még alaposabban megismerünk Téged, mert műveidben láthatunk Téged.

Adj nekünk ehhez erőt, tehetséget és szorgalmat, tanárainknak pedig elegendő szeretetet, igazságosságot és türelmet.

Sokfelé lobbanak fel a világon, Uram, a szeretetlenség tüzei; gyakran állnak szemben egymással idősebbek és fiatalok, mert éket ver közéjük a meg nem értés és a szeretetlenség.

Ajándékozd meg kérünk az idősebbeket a belátással, a fiatalab-

bakat pedig a türelemmel. És akkor ismét szeretetben találkoznak egymással azok a nemzedékek, amelyek most nem tudnak egymás nyelvén beszélni.

Te tizenkét éves korodban csodálkozva kérdezted szüleidtől:

„Nem tudtátok, hogy Atyám házában kell lennem?”

Add meg, hogy a mai fiatalok számára is ilyen természetessé váljék az atyai házban való tartózkodás.

Benépesülnek az iskolák, Uram, s napról napra hallgatjuk most ismét a napfényben fürdő termék csodálatos zengését, melynek hangjával nem versenghet semmiféle zenekar.

Add meg, kérünk, hogy évről évre többen legyenek ezekben a termekben, és sok család vállalja a gyermekek felnevelésének áldozatát. Kérjük ehhez a Boldogságos Szűzanya, Bölcsesség Széke, Apostolok Királynéja különleges áldását is! Ámen.

Egyetemes könyörgések tanévkezdésre:

Pap: Testvéreim! Imádkozzunk a tanév kezdetén mennyei Atyánkhoz, a különféle iskolákban tanuló gyermekekért, fiatalokért.

Add Urunk, hogy fiataljaink az új tanévben szorgalmasan gyarapítsák tudásukat!

Add, hogy tanítóik, nevelőik nagy türelemmel és jóakarattal vezessék őket az igazság ismeretére!

Bátorítsd a szülőket, nagyszülőket, hogy Isten előtti felelősséggel neveljék a rájuk bízott gyermekeket!

Add Urunk, hogy hitünk megismerésével gyarapodjanak bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt!

Töltsd el a hitoktatók szívét a Szentlélek tűzével, hogy örömmel adják át nekik evangéliumodat, örömhíredet!

Add, hogy Jézus iskolájába, a hittanórákra és a szentmisére szorgalmasan járjanak!

Pap: Mennyei Atyánk! Most a tanév kezdetén is mellettünk vagy, és mi is Veled akarjuk kezdeni az új tanévben tanulásunkat. Köszönjük a vakáció örömeit, de köszönjük azt is, hogy új ismeretekkel gazdagodhatunk. Sarkalj minket szorgalomra, hogy a Szentlélek által a tudás közelebb vezessen ne csak a földi boldogulásunkhoz, hanem Tehozzád is, Aki élsz és uralkodol mindörökkön örökké. Ámen.

Veni Sancte

**Szeptember 4-én,
délelőtt 9 órakor** lesz a Veni Sancte szentmise a kezdődő új tanév kegylmeiért.

Mindenkit szeretettel hívunk és várunk, hogy közösen imádkozva is kérjük Isten áldását és segítségét!

Egy indián faluban élt egy szegény öreg indián, de mindenki irigy volt rá, mert volt egy csodaszép fehér lova. Egy reggel nem találta a lovát az istállóban. Összegyűlt az egész falu, és az indiánok azt mondták: „Micsoda balszerencse!” Az öregember azt felelte: „Majd meglátjuk! Nem tudom, hogy ez szerencsétlenség-e vagy áldás, mert nem tudom, mi következik.” A többiek kinevették az öregot. Ám a ló 15 nap múlva visszajött, mert nem ellopták, hanem kitört a vadonba, ráadásul 12 vadlovat is magával hozott.

Újból összegyűltek az emberek, és azt mondták: „Igazad volt! Tényleg áldás lett belőle.”

Az öregember azt felelte: „Majd meglátjuk!” Az öregembernek egyetlen fia volt, aki elkezdte betörni a vadlovakat. Már egy hét múlva leesett a lóról, és eltörte a lábát. Az indiánok újból összegyűltek és ítélkeztek: „Igazad volt, szerencsétlenséget hozott. Az

Egy perc bölcsesség...

egyetlen fiad most leesett a lóról, pedig ő volt a támaszod öregségedre. Most szegényebb vagy, mint azelőtt bármikor.” Az öregember így válaszolt: „Majd meglátjuk!”

Úgy történt, hogy az indián törzs kiásta a csatabárdot és háborúba keveredett. A vidék minden fiatal férfit elvitték katonának. Csak az öregember fia maradt otthon, mivel eltört a lába. Siránkozás töltötte be az egész vidéket, mert ezt a háborút nem lehetett megnyerni, és mindenki tudta, hogy a legtöbb fiatal férfi nem fog hazatérni.

Az emberek elmentek az öreghez, és azt mondták: „Igazad volt, neked áldás lett belőle!” Az öregember azt felelte: „Nem

hagytok fel az ítélkezéssel. Minden, ami van, az van. Behívták a fiaitokat a hadseregbe, az én fiamat pedig nem hívták be. Csak az egész tudja, hogy ez áldás-e vagy szerencsétlenség. Soha ne ítélkeztek!”

Kérés egy percben.

ATYÁM! Tudom, hogy az imádság fegyver,
ENGEDD, hogy vállaljam a harcot!
Mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz
SEGÍTS, hogy megtudjam mi a TE akaratod!
KÉRLEK, építs a szívemhez új utat
Lelkoddal kövezd ki rajta a hidat!
LÉGY segítségül a terhemet hordozni

Mindezért szeretnék most is HÁLÁT adni!
FOGD a kezem, hogy TŐLED el ne szakadjak
Sőt, hitemmel másoknak is segíteni tudjak!
BOCSÁSD meg az én vétkeimet hogy
Én is megbocsássak az ellenem vétkezőnek!
KÖSZÖNÖM, hogy kérésemet meghallgatod de
ATYÁM legyen, ahogy TE akarod!
ÁMEN!

N Zs né

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot egy ajándékba kapott színes nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,
viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

Az adományokat nagyon szépen köszönjük!

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!